

26 listopada 2017

Weterani Historii

Na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 340 z 25 października 1973 roku powołane zostały Drugie Doraźne Siły Zbrojne ONZ na Bliskim Wschodzie (UNEF II). Ich zadaniem miało być nadzorowanie procesu rozdzielania wojsk izraelsko-arabskich po zakończonej niedawno wojnie między tymi państwami. Do udziału w misji UNEF II zaproszono także Polskę, która zgodziła się wysłać w rejon misji swoje siły wojskowe określane jako Polska Wojskowa Jednostka Specjalna. Był to pierwszy polski kontyngent wojskowy w ramach sił ONZ. Jego zasadnicza działania objęły następujące zadania: transport, zaopatrzenie, prace inżynieryjno-saperskie, naprawę sprzętu oraz ochronę zdrowia. Zakończył on swoją działalność operacyjną w listopadzie 1979 r. W latach 1973 - 1979 w jej dwunastu zmianach pełniło służbę 11649 żołnierzy i pracowników cywilnych wojska polskiego, w tym 3987 żołnierzy zawodowych, 7080 żołnierzy służby zasadniczej i 582 pracowników cywilnych.

